Lietas Nr. 11095035514

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2016. gada 26. maijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L. Leja,
piedaloties prokurorei I. Savčenko,
izskatīja atklātā tiesas sēdē videokonferences režīmā krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēta divu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.
Tiesa,

konstatēja:

/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:
2014. gada 19. februārī ap plkst. 13.17, /pers. A/ atrodoties AS "Drogas" veikalā "Drogas", Rīgā, Zolitūdes ielā 34, tirdzniecības zālē, mantkārīgu motīvu vadīta, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas zādzību.
Īstenojot savu nodomu, /pers. A/, uzskatot, ka viņas darības neviens nenovēr, no veikala stendiem paņēma preces:

1. 1 gab. matu kopšanas līdzekli "Organix" serumu – 11,37 EUR apmērā;
2. 3 gab. "Organix" šampūnu, katrs 11,37 EUR, kopējā summa 31,11 EUR apmērā;
3. 1 gab. "Organix" kondicionieri – 11,37 EUR vērtībā, un visas minētās preces salika, un tādā veidā paslēpa savā somā.

Pēc tam, turpinot īstenot savu nodomu, /pers. A/ piegāja pie dekoratīvās kosmētikas stendiem, kur paņēma preces:

1. 3 gab. "Loreal" skropstu tušas, katra 10,37 EUR vērtībā, kopējā summa 48,18 EUR vērtībā;
2. 1 gab. "Meyballine" skropstu tušu – 10,37 EUR vērtībā, un paslēpa tās savas jakas piedurknē, tad /pers. A/ pagāja garām kasēm, nesamaksājot par noslēpto preci, un izgāja no veikala tirdzniecības zāles.

Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ slepeni nolaupīja cietušajai AS "Drogas" piederošo kustamo mantu par kopējo vērtību 115,40 EUR, tas ir, nelielā apmērā.
Ar šādām prettiesiskām darbībām apsūdzētā /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.
/pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā šādos apstākļos:
2014. gada 6. februārī ap plkst. 12.00 /pers. A/ atrodoties SIA "Apranga LV" veikala "Zara", tirdzniecības centra "Spice" Rīgā, Lielirbes ielā 29, tirdzniecības zālē, mantkārīgu motīvu vadīta, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas zādzību.
Īstenojot savu nodomu, /pers. A/, uzskatot, ka viņas darbības neviens nenovēro, no veikala stendiem paņēma preces:

1. 1 gab. vīriešu džemperi – 9,99 EUR vērtībā;
2. 1 gab. sieviešu T.-kreklu – 7,99 EUR vērtībā;
3. 1 gab. sieviešu T. Kreklu – 12,99 EUR vērtībā, kopā nozogot preces 30,97 EUR vērtībā.

Minētās preces /pers. A/ ienesa pielaikošanas kabīnē, kur ar izmeklēšanā nenoskaidrotu priekšmetu noņēma no precēm piestiprinātās drošības signalizācijas ierīces, tad paslēpa preces savā somā, pēc kā izgāja no veikala tirdzniecības zāles, par paslēpto preci kasē nesamaksājot.
Ar savām prettiesiskajām darbībām /pers. A/ slepeni nolaupīja cietušajai SIA "Apranga LV" piederošo kustamo mantu par kopējo vērtību 30,97 EUR, tas ir, nelielā apmērā.
Ar šādām prettiesiskām darbībām apsūdzētā /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.
Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ savu vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas atzina pilnībā, kā arī atzina cietušo SIA "Apranga LV" pieteikto kaitējuma kompensāciju 30,97 EUR apmērā un AS "Drogas" pieteikto kaitējuma kompensāciju 115,40 EUR apmērā, izdarīto nožēloja. Lūdza lietā neveikt pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņai pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.
Prokurore uzturēja apsūdzētās lūgumu neizdarīt lietā pierādījumu pārbaudi.
Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētā atzīst savu vainu visā viņai izvirzītajā apsūdzībā divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, kā arī tiesai, pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētās /pers. A/ vainu viņai izvirzītajā apsūdzībā.
Tiesa konstatē, ka apsūdzētajai celtā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 405. panta pirmās daļas noteikumiem un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētās faktiskās darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, lietā ir pierādīts apsūdzētās vainīgums. Apsūdzētā/pers. A/ ir sodāma, taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz Kriminālprocesa 520. pants.
Tā kā tiesas sēdē pierādījumu pārbaude netika veikta, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.
Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu apsūdzētajai /pers. A/ ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu nosaka Krimināllikuma 180. panta

pirmās daļas sankcija, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus. Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu apsūdzētās abi izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas klasificējami kā tīši mazāk smagi noziegumi.

No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta nepārprotami izriet, ka apsūdzētā /pers. A/ ar nodomu (tīši) un apzinātām darbībām ir vērsusies pret īpašumu, apdraudot cietušo SIA "Apranga LV" un AS "Drogas" mantiskās intereses, vēloties pret tiesiski iegūt savā īpašumā svešu mantu nelielā apmērā, tādā veidā nodarot cietušajiem reālu materiālo zaudējumu.

Tiesas sēdē, pārbaudot apsūdzētās /pers. A/ personību raksturojošos datus, noskaidrots: dzimusi /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsone, ar vidējo speciālo izglītību, precējusies, apgādībā 1998. gadā dzimis dēls, bez deklarētās dzīvesvietas adreses, līdz apcietinājumam dzīvojusi /adrese A/, uz lietas izskatīšanas brīdi iepriekš desmit reizes sodīta, sešas sodāmības nav dzēstas, proti:

1. ar Latgales apgabaltiesas 2001. gada 7. novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253. panta ceturtās daļas, 50. panta piektās daļas, 49. panta pirmās daļas, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un policijas kontroli uz 1 gadu. Sods izciests, sodāmība dzēsta;
2. ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2002. gada 3. aprīļa spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem. Sods izciests, sodāmība dzēsta;
3. ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2003. gada 10. decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta otrās daļas, ar piespiedu darbu uz 50 stundām. Sods izciests, sodāmība dzēsta;
4. ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2008. gada 18. jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma $253.^2$ panta pirmās daļas, 253. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55. panta pirmās daļas un 50. panta pirmās daļas nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un sešiem mēnešiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadiem. Ar Tukuma rajona tiesas 2008. gada 22. oktobra lēmumu nolemts izpildīt 2008. gada 18. jūnija spriedumu. Sods izciests, sodāmība dzēsta;
5. ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009. gada 6. maija spriedumu pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas, $253.^2$ panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu, ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem un 2 mēnešiem, policijas kontroli uz 2 gadiem. Nolēmums stājies spēkā 2009. gada 10. novembrī. Sods izciests, sodāmība nav dzēsta;
6. ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010. gada 19. janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50. panta piektās daļas un 52. panta ceturtās daļas nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz 5 gadiem un 3 mēnešiem un policijas kontroli uz 2 gadiem. 2010. gada 22. oktobrī atbrīvota pirms termiņa no Iļģuciema cietuma, neizciestā soda daļa 1 gads 7 mēneši un 5 dienas. Sods izciests, sodāmība nav dzēsta.
7. ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 20. marta spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas prasības, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un 1 mēnesi. Nolēmums stājies spēkā 2015. gada 25. aprīlī. Sods nav izciests, sodāmība nav dzēsta;
8. ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014. gada 10. maija spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās, ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem. Nolēmums stājies spēkā 2014. gada 21. maijā. Sods izciests, sodāmība nav dzēsta;
9. ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014. gada 17. jūnija spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50. panta pirmās un piektās daļas nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem. Nolēmums stājies spēkā 2014. gada 15. jūlijā. Sods izciests, sodāmība nav dzēsta;
10. ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 14. novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50. panta pirmās un piektās daļas nosacījumus, ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem. Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015. gada 26. augusta lēmumu noteikts galīgais sods pēc spriedumu kopības – 2 gadi 10 mēneši. Nolēmums stājies spēkā 2015. gada 8. septembrī. Sods nav izciests, sodāmība nav dzēsta.

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/, neapstrīdot savas faktiskās darbības un juridisko kvalifikāciju viņai inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, paskaidroja, ka noziedzīgos nodarījumus izdarījusi, jo bija palikusi bez iztikas līdzekļiem, īrēja dzīvokli, taču atkārtoti nokļūstot slimnīcā uz ilgstošu ārstēšanos nav spējusi atrast citu naudas iegūšanas veidu. Izdarīto nožēlo. Šobrīd ir labas attiecības ar ģimeni, līdz ar to saņem atbalstu no ģimenes.

Par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturtās daļas noteikumiem – brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, nosakot apsūdzētajai soda veidu, ievērojot Krimināllikuma 46. panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka /pers. A/ par izdarītajiem noziegumiem, ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, kā to tiesas debatēs lūdza prokurore un pret ko neiebilda arī apsūdzētā.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi, proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētās atbildību mīkstinošu apstākli abu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu tiesa par apsūdzētās atbildību pastiprinošu apstākli abu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot apsūdzētajai sodu, tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētā ir izmantojusi Kriminālprocesa likuma 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Taču tiesa uzskata, ka tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47. panta izpratnē.

Nosakot soda mēru apsūdzētājai /pers. A/, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajai ir atzīts viens atbildību mīkstinošs un viens atbildību pastiprinošs apstāklis, un uzskata, ka apsūdzētajai par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījiem pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas piemērojams sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods, pietuvinot to panta sankcijas vidējam soda apmēram, ievērojot apstākli, ka sods par katru nākamo izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakāms bargāks. Tiesa nevar noteikt zemāku sodu, jo ir konstatēts atbildību

pastiprinošs apstāklis abu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Krimināllikuma 50. panta pirmā daļa noteic, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šajā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Tā kā /pers. A/ ir izdarījusi divus patstāvīgus analoģiska rakstura noziedzīgus nodarījumus, apzināti apdraudot juridiskās personas īpašuma intereses, tad, lai galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības būtu adekvāts izdarīto noziedzīgo nodarījumu skaitam un soda noteikšanas vispārīgiem principiem, sods apsūdzētajai nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, ar mērķi – veicināt apsūdzētās atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Krimināllikuma 50. panta piektā daļa noteic, ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ notiesāta ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 20. marta spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51. pantu un pievienojot neizciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2010. gada 19. janvāra sprieduma, ar brīvības atņemšanu uz 2 gadiem un 10 mēnešiem. Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2015. gada 26. marta spriedumu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 20. marta spriedums atcelts daļā par noteikto galīgo sodu un tas noteikts brīvības atņemšana uz 2 gadiem un 1 mēnesi. Nolēmums stājies spēkā 2015. gada 25. aprīlī.

Bez tam lietā nodibināts, ka apsūdzētā notiesāta ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 14. novembra spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50. panta pirmās un piektās daļas nosacījumus, daļēji saskaitot ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas 2014. gada 17. jūnija spriedumu, ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015. gada 26. augusta lēmumu noteikts galīgais sods pēc spriedumu kopības, proti, Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 20. marta sprieduma un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 14. novembra sprieduma, – brīvības atņemšana uz 2 gadiem 10 mēnešiem. Nolēmums stājies spēkā 2015. gada 8. septembrī.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka apsūdzētajai /pers. A/ nosakāms galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, ietvert vieglāko sodu, kas tiks noteikts šo spriedumu, smagākajā sodā, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 20. marta spriedumu un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 14. novembra spriedumu, ņemot vērā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015. gada 26. augusta lēmumu, ar kuru /pers. A/ noteikts galīgais sods norādītajiem spriedumiem. Tiesa atzīst, ka iespējams piemērot apsūdzētajai labvēlīgāko soda saskaitīšanas principu, ņemot vērā apsūdzētās veselības stāvokli un patiesu vēlmi turpmāk atturēties no noziedzīgu nodarījumus izdarīšanas.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētā šī procesa ietvaros aizturēta un ievietota īslaicīgās aizturēšanas izolatorā laika posmā no 2014. gada 6. februāra līdz 2014. gada 7. februārim, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu ieskaitāms soda termiņā.

No Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015. gada 26. augusta lēmuma redzams, ka apsūdzētajai, nosakot galīgo sodu pēc Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 20. marta sprieduma un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 14. novembra sprieduma, soda izciešanas termiņā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2013. gada 30. jūlija līdz 2013. gada 31. jūlijam, no 2013. gada 18. decembra līdz 2013. gada 20. decembrim, no 2014. gada 6. februāra līdz 2014. gada 7. februārim, no 2014. gada 4. marta līdz 2014. gada 15. decembrim, no 2014. gada 16. decembra līdz 2015. gada 25. augustam, kas saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu ieskaitāms soda izciešanas termiņā. Ņemot vērā, ka no 2015. gada 26. augusta apsūdzētā turpināja izciest tiesas noteikto sodu, soda termiņā ieskatāms arī laiks no 2015. gada 26. augusta līdz sprieduma pasludināšanai šajā izskatāmajā lietā.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Zemgales iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektores 2015. gada 9. oktobra lēmumu apsūdzētajai /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana, pēc sprieduma spēkā stāšanās atceļami.

Pirmstiesas kriminālprocesā par cietušo atzīta SIA "Apranga LV", kura pieteica materiālo kaitējuma kompensāciju 30,97 *euro* apmērā, kā arī par cietušo atzīta AS "Drogas", kura pieteica kaitējuma kompensāciju 115,40 EUR apmērā.

Apsūdzētā/pers. A/ cietušo SIA "Apranga LV" un AS "Drogas" pieteikto kaitējuma kompensāciju par materiālo zaudējumu atzina pilnībā.

Kriminālprocesa likuma 22. pantā deklarēts pamatprincips – personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesa, ievērojot minēto tiesisko regulējumu un objektīvi izvērtējot lietā esošo cietušo SIA "Apranga LV" un AS "Drogas" pieteikumus par radītā kaitējuma kompensāciju, atzīst, ka pieteikumi ir pamatoti un apmierināmi pilnā apjomā, jo zaudējumu atlīdzināšana cietušajiem ir galvenais līdzeklis viņu subjektīvo tiesību un likumīgo interešu aizskāruma novēršanā.

Ievērojot to, ka līdz iztiesāšanai kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad tas ir īstenojams piedziņas veidā no apsūdzētās.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjama atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. panta nosacījumiem. Lietiskie pierādījumi – CD disks ar videoierakstiem un plastmasas maisu ar diviem džemperiem un vienu T-kreklu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – iznīcināmi.

Procesuālo izdevumu lietā nav.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 530. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2014. gada 6. februārī, un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts

2014. gada 19. februārī, un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. A/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, ietverot vieglāko sodu, kas noteikts ar šo spriedumu, smagākajā sodā, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 20. marta spriedumu un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 14. novembra spriedumu, ņemot vērā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015. gada 26. augusta lēmumu, ar kuru /pers. A/ noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 20. marta sprieduma un Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014. gada 14. novembra sprieduma, /pers. A/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 10 (desmit) mēnešiem.

Soda izciešanu skaitīt no 2016. gada 26. maija.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīt apcietinājumā pavadīto laiku no 2014. gada 6. februāra līdz 2014. gada 7. februārim, no 2013. gada 30. jūlija līdz 2013. gada 31. jūlijam, no 2013. gada 18. decembra līdz 2013. gada 20. decembrim, no 2014. gada 6. februāra līdz 2014. gada 7. februārim, no 2014. gada 4. marta līdz 2014. gada 15. decembrim, no 2014. gada 16. decembra līdz 2016. gada 26. maijam.

Noteikt SIA "Apranga LV", vienotais reģistrācijas numurs 40003672631, pieteikto kaitējuma kompensāciju 30,97 EUR (trīsdesmit *euro* 97 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 30,97 EUR (trīsdesmit *euro* 97 centi) apmērā par labu SIA "Apranga LV", vienotais reģistrācijas numurs 40003672631.

Noteikt AS "Drogas", vienotais reģistrācijas numurs 40003271420, pieteikto kaitējuma kompensāciju 115,40 EUR (viens simts piecpadsmit *euro* 40 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 115,40 EUR (viens simts piecpadsmit *euro* 40 centi) apmērā par labu AS "Drogas", vienotais reģistrācijas numurs 40003271420.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekļus – uzturēšanos noteiktā vietā un dzīvesvietas maiņas paziņošana, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Lietiskos pierādījumus – CD disku ar videoierakstiem un plastmasas maisu ar diviem džemperiem un vienu T-kreklu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, - iznīcināt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams no 2016. gada 7. jūnija.

Tiesnese L. Leja